

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 50 (V, KF, FP og DF).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Tredje behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om social service.

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 16/4 97. Første behandling 22/4 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 15 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Som nævnt allerede ved andenbehandlingen er behandlingen af dette lovforslag gået over stok og sten, og det har nærmest været umuligt at sætte sig ind i alt, hvad der har været af bilag, og hvad der er kommet af spørgsmål og svar. Vi har derfor i Fremskridtspartiet været nødt til at stille vore ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, som det også fremgår af tillægsbetænkningen.

Det, jeg særligt vil fremhæve, er, at vi i Fremskridtspartiet har bemærket, at der med lovforslaget sker nogle ændringer, og at nogle ting bliver slået fast vedrørende f.eks. selvejende institutioner. Nu skal der være forældrebestyrelser i de selvejende institutioner, og det bliver endda sådan, at forældrebestyrelserne skal fastlægge økonomien, bestemme, hvem der skal ansættes, og bestemme, hvilken ideologi og hvilken linje de selvejende institutioner skal køre efter. Det siger jo sig selv, at det særpræg, der netop er ved selvejende institutioner, forsvinder med dette lovforslag.

Det næste, vi har bemærket, er, at selv om man egentlig havde lovet noget andet, har man igen lavet en lovgivning, hvor stofmisbrugere og narkomaner ikke bliver tilstrækkelig tilgodeset, selv om der ganske vist er en lille passus om, at amterne har ansvaret. Punktum! Det er jo helt uholdbart, at der ikke er en bestemmelse om, at amterne skal stille det nødvendige antal døgnbehandlingspladser til rådighed for stoffri afvænnning af narkomaner. Det er den eneste form for afvænnning, der hjælper og virker. Det ved vi, efter at det har været undersøgt meget nøje, og det er synd, at man ikke slår det fast over for amterne, for vi ved, at netop narkomanerne er den gruppe, som bliver tilsidesat. Det er her, man skærer ned, når der skal spares, og det er her, man ikke ønsker at yde den tilstrækkelige indsats, der skal til. Vi synes, det er synd, og vi synes, det er synd, at man ikke har prioriteret området højere, end man rent faktisk har gjort.

Det, man gør vedrørende narkomaner, svarer faktisk til, at man på skadestuen ville afvise folk, der kommer ind med brækkede arme og ben, og sige til dem: Der er desværre ikke tid i dag, men kom igen om 3 måneder; så kan vi tage en samtale om det, og så kan vi se, om der skal foretages en eller anden form for behandling. Det er det, man tilbyder narkomanerne, selv om man ved, at hvis de ikke kommer under behandling her og nu, risikerer man, at inden disse 3 måneder er gået, er en stor del af dem faktisk døde af deres misbrug. Alligevel er man så kynisk ude i amterne, at man afviser dem og siger: Det er ikke vores problem, vi har ikke tid, vi har ikke plads, vi har simpelt hen ikke afsat penge nok til behandling af narkomaner, og derfor kan narkomanerne bare få lov til at sejle deres egen sø. Vi synes, det er umenneskeligt.

Netop spørgsmålet om menneskesyn har været fremme i debatten flere gange, og der burde være flere partier, der kunne støtte vores ændringsforslag, så der nu virkelig kunne gøres noget effektivt for de mennesker her i samfundet, som virkelig har brug for hjælp. Men det vil man ikke. Man vil ikke hjælpe narkomanerne, og i Fremskridtspartiet synes vi, det er synd.

Vi synes også, at det er synd, at der vedrørende de handicappede er lavet en bestemmelse om, at de godt kan få lov til at flytte, ligesom alle andre mennesker har ret til; der er bare lige den betingelse, at kommunen først skal godkende, at de pågældende får lov til at flytte. Vi synes, det er helt urimeligt, at man i dagens Danmark